

ת"פ 64462/08/21 - מדינת ישראל ע"י נגד לואי סארה (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 64462-08-21 מדינת ישראל נ' סארה(עציר)

בפני כבוד השופט אלכס אחר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה הגב' שי לי פדידה
נגד
הנאשם לואי סארה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עלא עתאמנה

גזר דין

הנאשם, שהינו תושב האזור ואינו מורשה להיכנס לשטחי מדינת ישראל או לשהות בה ללא היתר כדן, הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 03.11.2021. כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים וזאת ללא הסכמה עונשית כלשהי, כך שכל צד טען באופן פתוח לעניין העונש.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בעבירות הבאות:

כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; **גניבת רכב**, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא)**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); **נהיגה בקלות ראש**, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; וכן **החזקת כלי פריצה לרכב**, לפי סעיף 413א לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 22/08/21 בשעה 23:45 או בסמוך לכך, ברחוב הכובשים 3 זיכרון יעקב, חנה רכב מסוג יונדאי i25 ל.ז. 6391639, השייך לגב' שי לוי. במועד זה פרץ הנאשם אל הרכב לאחר שהחדיר חפץ למסגרת חלון הדלת הקדמית ימנית, פתח את הדלת ונכנס אל הרכב, שבר את הסוויץ', שבר את חובק ההגה, וחיבר מחשב רכב המתאים לדגם כלי הרכב, ומשמש כחלק מערכה לעקיפת מערכת התנעה ללא מפתח מתאים, הנאשם הניע את הרכב, גנב אותו ופתח בנסיעה וזאת על אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

בשל קריאת חברת "פוינטר", שדיווח על תקיפת מחשב ופריצה לרכב, החל מרדף משטרתי שנערך על ידי שוטרים שמילאו תפקידם כדן ונסעו אחר הרכב בכביש 6 לכיוון דרום בסמוך למחלף עירון. בנסיבות אלה, הנאשם נסע בקלות ראש בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם וזאת היותו בלתי מורשה לנהגה כלל וללא פוליסת ביטוח בת תוקף. במהלך המרדף, נגרם תקר בגלגל הקדמי שמאלי של הרכב ולכן הנאשם עצר את הרכב עצירה מלאה.

בנסיבות אלה, גרם הנאשם במזיד נזק לרכוש בשווי מוערך של 7,400 ₪.

עמוד 1

במעשיו, המתוארים בכתב האישום מתוקן, גנב הנאשם את הרכב בכך שנטל את הרכב ללא רשות בעליו, בנסיבות המצביעות על כוונה שלא להחזירו לבעליו, כך גם שהה הנאשם בתחומי מדינת ישראל שאין ברשותו אישור שהיה כדין.

למען השלמת התמונה, אדגיש, כי הנאשם עצור ממועד ביצוע העבירה ונכון להיום הוא עצור עד לתום ההליכים וזאת מתאריך 30/08/21. בתאריך 08/11/21 נשמעו טיעוני הצדדים לעניין העונש.

בא כוח המאשימה ציין בטיעונו שיש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא נכנס לישראל שלא כחוק רק לשם צורכי עבודה, אלא לשם ביצוע עבירות ולשם כך הצטייד בכלי פריצה, עובדה שיש בה ללמד על התכנון שקדם לביצוע העבירות כאשר לאחר הגניבה הוסיף ונהג בצורה פרועה. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני, נע בין 14-30 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לפסיקה אשר תומכת במתחם הענישה.

סופו של דבר, מאחר שלנאשם אין עבר פלילי, עתרה המאשימה להטלת ענישה של מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם (14-16 חודשי מאסר), מאסר על תנאי ארוך, פסילה שלא תפחת מ-12 חודשים, פסילה על תנאי, קנס, פיצוי לבעלת הרכב והתחייבות.

מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו שהנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נעדר עבר פלילי ומדובר במעידה חד פעמית. כך גם הנזק שנגרם איננו בלתי הפיך והרכב לא עבר לשטחים. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שנעה במנעד של 8-24 חודשי מאסר בפועל וביקש למקם את הנאשם בתחתית מתחם זה.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם

המערער הורשע בהתאם להודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, שנתלוותה אליה סדרה של עבירות הכוללות גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה בידי מי שאינו מורשה לנהיגה כלל ונהיגת רכב בקלות ראש.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום שכן במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשמירה על רכושו וקניינו וזכותו לחיות בביטחון ובידיעה שרכושו הפרטי יישמר. כמו כן, הנאשם נכנס לשטחי המדינה שלא כדין, ובכך פגע בזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, וכן פגע בהגנה על שלומם וביטחונם של תושבי המדינה בעת נהיגתם עת נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה כלל לנהיגה.

כפי שנכתב בע"פ (חי') 36024-05-20 עומר דקה נ' מדינת ישראל:

"אדגיש כי עבירות הרכוש ובעיקר עבירות גניבת רכב, הפכו למכת מדינה שפגיעתן בציבור, ברכושו, בביטחונו האישי והכלכלי הינה קשה"

ודי אם אפנה בעניין זה גם לע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור...כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך"

בנוסף - יש להדגיש שהנאשם אינו כשיר לנהיגה ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה. הסכנה הטמונה בנהיגה ללא רישיון, ללא הכרת חוקי הדרך וללא ביטוח המכסה את הנאשם ומשתמשי הדרך האחרים גבוהה לאין ערוך וכבר תוארה בפסיקה כי נהיגה ברכב ללא רישיון כמוה כשימוש בנשק.

בית המשפט העליון חזר והבהיר רבות כי עבירה זו מקפלת בחובה סכנה ממשית לפגיעה בעוברי אורח תמימים ובמשתמשי הדרך:

"לגופם של דברים, המבקש נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן עוברי אורח. ברי, כי נהיגה בלי רישיון משמעה הסטטוטורי נהיגה ללא כישורי נהיגה, וממילא סיכון הזולת. ומעבר לכך נאמר לא אחת, כי משמעות נהיגה כזאת, בהיעדר ביטוח, היא גם הטלת פיצוי הנפגעים על הציבור" (רע"פ 2666/12 אמיר עטאללה נ' מדינת ישראל, פס' ז (23.4.12); ראו גם רע"פ 3104/11 נידאל פדילה נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (4.5.2011); רע"פ 7810/16 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.10.16)).

עוד נקבע, כי **"ראוי להחמיר עם נהגים צעירים אשר אינם בעלי כישורי נהיגה הנוטלים לעצמם את החירות, נוהגים בכלי רכב, ומסכנים בהתנהלותם את עצמם ואת כלל משתמשי הדרך. לדאבון הלב אירועים אלה מסתיימים לא פעם בפגיעות בגוף ובנפש ואף בקטילת חיי אדם"** (עפ"ת (מחוזי חי') 2405-06-18 נאיל סולטאן

נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (20.06.2018). על דברים אלה שב בית המשפט בעפ"ת (חי') 14274-08-20 **מדינת ישראל נ' תמיר מנסור** [ניתן ביום 17.09.20 פורסם בגבו].

דברים אלה, בשינויים המחויבים, נכונים שבעתיים במקרה שלפנינו בו תואר כיצד הנאשם נהג בקלות ראש וזאת במטרה לחמוק מכוחות הביטחון ולהשלים את ביצוע עבירת הגניבה בהיותו בלתי מורשה כלל לנהיגה.

לעניין מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שלפנינו ר' להלן מס' פסקי דין:

- רע"פ 10085/17 **אלעד נ' מדינת ישראל** (8.5.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש במזיד, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, וגניבה מרכב, בשני אישומים. נגזרו עליו **32 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותנים, פיצויים וקנס**. ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי על הרשעתו ועונשו, נדחה, בין היתר בהתייחס לעברו הפלילי. בקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

- ע"פ (חי') 36024-05-20 **עומר דקה נ' מדינת ישראל** (18.6.20) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה, והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. בגזר-הדין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-25 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על המערער **14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון**. הערעור, הן על הכרעת הדין והן על גזר-הדין, נדחה, תוך קביעה כי העונש אינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים והמצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

- עפ"ג (חי') 13435-09-20 **אלחג' נ' מדינת ישראל** (10.12.20) - המערער, הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של פריצה, גניבה, קשירת קשר וגניבת רכב. בית-משפט קמא קבע מתחם עונש הולם לכל עבירה של גניבת רכב, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, והטיל עליו **27 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 20,000 ₪**. לזכות המערער צוינו מאמצי שיקום אותם ערך בשנתיים האחרונות, ומצב כלכלי קשה, ולחובתו צוין עבר פלילי מכביד הכולל מספר מאסרים ממושכים אותם ריצה בעבר. ערעורו נדחה תוך קביעה כי העבירות שביצע מחייבות ענישה משמעותית, והעדר חריגה קיצונית מרמת ענישה ראויה ומקובלת.

- רע"פ 10899/08 **אבו עישה נ' מדינת ישראל** (29.12.08) - המבקשים הורשעו בעבירות של גניבת רכב וכניסה לישראל, והמבקש 1 גם בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף ועבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כחוק. בית-משפט השלום הטיל על המבקש 1, 16 חודשי מאסר בפועל, ועל המבקש 2, שנת מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. בית-המשפט המחוזי בירושלים קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונשו של נאשם 1, על **32 חודשי מאסר בפועל, ואת עונשו של המבקש 2, על 24 חודשי מאסר בפועל**. בקשת רשות הערעור שהגישו נדחתה, ונקבע כי אין מקום להתערב בעונשם, בין היתר, בהתחשב בצורך בענישה מרתיעה בכל הקשור לעבירות של גניבת רכב.

- רע"פ 4624/20 **נסר עגלוני נ' מדינת ישראל** (14.7.20): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי**

מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שנגזר על המבקשים בגין גניבת אופנוע בצוותא, תוך שנדחתה טענת המבקשים לאפליה אסורה בינם לבין שותפם הקטין שנדון למאסר בפועל בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר שריצה. בית המשפט עמד על קביעת בית המשפט המחוזי לפיה גם בהתחשב בעונש שנגזר על הקטין, **המבקשים זכו לתוצאה מקלה.**

- רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.18): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל** שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

- רע"פ 2054/18 **היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.03.2018): המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. **חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל- 10 חודשי מאסר.** ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

- רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר** שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

- ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014): המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר במי שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו ניידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. **עונשו של המבקש נגזר ל- 30 חודשי מאסר.** הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

- רע"פ 1345/14 **עמאד אבו הדוואן נ' מדינת ישראל** (23.2.14): **נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר** שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי **מדובר בענישה מקילה**, וכי גניבת רכב מתוככמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

- עפ"ג (מחוזי מרכז) 60489-11-19 מוחמד אבו עראם נ' מדינת ישראל (17.2.20, לא פורסם): המערער הורשע בגניבת רכב בצוותא, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זיוף סימני זיהוי של רכב והחזקת כלי פריצה לרכב. המערער ואחר גנבו בצוותא שלוש מכוניות (בשלושה מועדים נפרדים), ובמועד נוסף ניסו ללא הצלחה לגנוב שתי מכוניות. באחד האירועים זייף המערער את לוחיות הרכב "המבצעי". נקבע מתחם עונש בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מהמועדים, ומתחם עונש כולל בין 36-72 חודשי מאסר. המערער שלחובתו עבר פלילי מכביד נדון למאסר בפועל למשך 48 חודשים, והופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים (למשך 8 חודשים ולמשך חודשיים), סה"כ 58 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בנסיבות אלה, לאור החומרה היתירה בהצטיידות במחשב רכב לשם ביצוע הגניבה המצביעה על תכנון מוקדם, לאור העובדה שהנאשם נכנס למדינה שלא כחוק ולא לשם עבודה לגיטימית כי אם לשם ביצוע עבירות חמורות שהוגדרו מזה שנים רבות "מכת מדינה", סבורני שמתחם העונש ההולם הינו 12-24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 סרפו נ' מ"י (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבוננו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....".

בענייננו, באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו ולקחת אחריותו בעבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן ואת החיסכון בזמן השיפוטי. עוד אזקוף לטובתו את גילו הצעיר, ואת

העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה.

כך גם אני לוקח בחשבון שמדובר במעצר ראשון של הנאשם העצור לתקופה ממושכת וכעת יוטל עליו עונש מאסר שיהיה מאסרו הראשון. בנסיבות העניין לטעמי, יש לנקוט בגישה מידתית אשר הולמת את נסיבות המקרה, לצד הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה שיזקפו לזכות הנאשם, תוך תקווה שהנאשם יפנים את חומרת העבירות ויבין כי ככל שיחזור לסורו בעתיד תהיה צפויה לו תקופת מאסר ארוכה וממושכת. כך שבנסיבות אלה, במקום את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש האמור לעיל ברף התחתון של המתחם, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

על כן, בהתחשב בחומרת המעשים שביצע הנאשם לאחר תכנון מוקדם ותוך הצטיידות בכלי פריצה לרבות מחשב רכב, בנסיבותיהם בהם לא הסתפק הנאשם בגניבת הרכב וניהל מרדף, במידת אשמתו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 14 חודשים אשר יחושב ממועד מעצרו 22.08.2021.
2. מאסר על תנאי של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים, לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירת רכוש מסוג פשע.
3. מאסר על תנאי של 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים, לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירת רכוש מסוג עוון.
4. מאסר על תנאי של 60 ימים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 2 שנים, לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
5. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר ריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על עבירה של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
6. פסילה בפועל למשך 12 חודשים, הפסילה תחושב ממועד שחרור הנאשם מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה וזאת ללא צורך בהפקדת רישיון ו/או תצהיר.
7. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור לאחר שחרורו ממאסר בתיק זה, אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה

[נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

ניתן בזאת צו השמדה למוצגי התביעה למעט מפתחות הרכב שיוחזרו לבעלים.

בנסיבות העניין איני מטיל על הנאשם קנס כספי כלשהו.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ב, 07 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.